

Pleterice

OBČINSKO GLASILO

OBČINE DOL PRI LJUBLJANI

5 UREJENA OKOLICA
KULTURNEGA DOMA DOLSKO

11 ZGODOVINSKI SPREHOD OB STRUGI
NEUKROČENE REKE SAVE

13 DAMA, KI SO JI VAŠČANI NAMENILI **PODOKNICO**

NAPOVEDNIK DOGODKOV:

18.8. ODPRTJE RAZSTAVE LIKOVNIH DEL
GITE WANDL IN HERLLINDE SANDER
OB 19.00 ERBERGOVI PAVILJONI

28.8. GASILSKA VESELICA PGD DOL PRI
LJUBLJANI Z ANSAMBLIOM NEMIR
OB 19.00 PRED GASILSKIM DOMOM V DOLU

2.9. ODPRTI MALONOGOMETNI TURNIR
DOLSKO 2017
OB 10.00 ASFALTO IGRIŠČE PRED KULTURNIM DOMOM
DOLSKO

9.9. VELIKI SEJEM OBČINE DOL PRI
LJUBLJANI
OB 13.00 ASFALTNA PLOŠČAD ZA OŠ JANKA MORDA V VIDMU

15.9. KONCERT BENDA DVOJINA
OB 19.00 ERBERGOVI PAVILJONI

Vabljeni na odprtje razstave avtoric Gite Wandl in Herllinde Sander iz Avstrije, ki sta pozornost slovenskih ljubiteljev likovne umetnosti pritegnili s svojimi tehnikami sodobnega slikarstva. Odprtje razstave bo 18. 8. 2017 ob 19. uri v Erbergovih paviljonih.

Odpri malonogometni turnir Dolsko 2017

Športno društvo Partizan Dolsko z veseljem sporoča, da se **v Dolsko vrača mali nogomet.**

Vse ljubitelje vabijo, da se pridružijo odprtemu malonogometnemu turnirju, ki bo potekal **v soboto, 2. 9. 2017, s pričetkom ob 10. uri.** Tekmovalci se bodo pomerili na asfaltnem igrišču pri Kulturnem domu Dolsko, ekipe pa bodo sestavljene iz štirih igralcev in vratarja.

Turnir je tokrat rezerviran le za odrasle tekmovalce, prijavnina pa znaša 20 EUR na ekipo. Igralni čas in tekmovalni sistem se bosta določila po končnem številu prijavljenih ekip. Število ekip je omejeno, vsaka ekipa pa tekmuje na lastno odgovornost. Najboljši si bodo prislužili pokal in lepe nagrade, prav vse ekipe pa se bodo lahko osvežile z brezplačno pijačo.

Dodatne informacije na www.sddolsko.si

Pišete jim lahko na e-naslov sddolsko@gmail.com ali pokličete Miho na tel. št. 031 610 627 oz. Sebastjana na tel. št. 031 320 509.

Uvodnik

Z možgani na "off"...

Zdi se, da se življenje sredi poletja kar malce ustavi. Razigrani glasovi z ulice sredi dneva utihnejo, društva za nekaj časa zaprejo svoja vrata, šolska dvorišča so prazna. Edino, kar se ne umiri je promet, a s to razliko, da v tem času na cesti prevladujejo tuje registrske tablice.

Tak poletni ritem velja tudi za našo okolico in prav je tako. Vsi potrebujemo malce oddiha. Najbolj v počitnicah uživajo otroci in vesela sem, ker imajo letos zares veliko priložnosti, da v domači okolici najdejo popestritev, ki je pisana na njihovo kožo. Počitniški program v organizaciji Občine, oratorija, glasbena akademija, športno varstvo ... Aktivnosti sicer še potekajo in bomo o njih bolj podrobno pisali v kateri izmed naslednjih izdaj Pletenic, kot mamica pa lahko rečem, da otrokom zagotovo ni dolgčas. In hvaležna sem za to.

In ko ravno govorimo o dolgčasu ... V tokratnih Pletenicah boste lahko prebrali prispevek z damo, ki ji v življenju nikoli ni dolgčas in verjetno sploh ne pozna osamljenosti. Da je temu tako, pa poskrbi povsem sama. Aktivna je kjer je le mogoče, z veseljem investira svoj čas in denar v realizacijo kolektivne ideje in rada priskoči na pomoč, če je ta potrebna. Prepričana sem, da ji prav tak pristop omogoča, da je kljub že odraslim vnukom videti kot mladenka, ima še vedno srčen odnos z možem in je obdana s kupom prijateljev, ki jo podpirajo in jo cenijo. Odločitev o tem, kako bomo vodili svoje življenje je vedno naša in včasih je za spremembo potrebna le volja, da naredimo prvi korak in se odpremo priložnostim.

In prav takšni ljudje, ki imajo energijo in želijo več, vnašajo spremembe. Prav neverjetno je, koliko sprememb se je v našem okolju dogodilo v preteklih stoletjih. Verjetno ste mnogi v teh dneh ohladitev poiskali na bregovih reke Save, ki pa je še pred stotimi leti tekla po povsem drugi trasi. Podžupanja mi je predala zapise svojega očeta, ki je zbral zgodovino urejanja rečne struge, z navdušenjem pa sem z namenom, da obudimo stare slike, njegove zgodbe povzela na 11. strani. Kako veliko se je spremenilo, a ne le ob strugi reke, pač pa tudi v načinu dela in odnosih med delavci ...

Ob tej priložnosti se je porodila ideja, da bi zbrali še več takih zgodb, morda vsaj starih fotografij. Tako vas vabim, da mi, če se v vašem domačem foto-arhivu skriva kakšna reprezentativna fotografija, ki nakazuje spremembo naše okolice v zadnjem stoletju, to javite na e-naslov spela.korinsek@dol.si ali po telefonu na 040 262 558. Vesela pa bom tudi vaših prispevkov, foto utrinkov in predlogov. Pišite mi do 22. avgusta 2017.

V prešernem poletnem razpoloženju vam želim, da bi še vedno kak dan svoje možgane dali na "off" in preprosto uživali v poletju.

Špela Korinšek Kaurin, odgovorna urednica

Izdajatelj: Občina Dol pri Ljubljani. **Zanj:** župan mag. Janez Tekavc.
Naslov uredništva: Glasilo Pletenice, Dol 1, 1262 Dol pri Ljubljani.
Odgovorna urednica: Špela Korinšek Kaurin. **Lektor:** Leon Tabor (pisma bralcev niso lektorirana).
Uredništvo si pridružuje pravico redakcijskega urejanja in krajšanja besedil, ki so predolga ali vsebujejo neprimerno in žaljivo vsebino. Pisem bralcev, ki so dolga nad 3000 znakov (s presledki vred) zaradi omejenega prostora ne bomo objavili. Navodila za oddajo pisem bralcev najdete na spletni strani www.dol.si.
Tisk: Schwarz Print, d.o.o. **Naklada:** 2.500 izvodov.
Glasilo brezplačno prejme vsako gospodinjstvo v občini Dol pri Ljubljani. Glasilo izide v prvi polovici vsakega meseca.

Spoštovani soobčani!

Sredi poletja misli mnogim hitijo že proti jeseni. Letos se nam obeta dobra jesen. Po mnogih letih bodo končno prvič vsi otroci iz naše občine, ki na dan 1. 9. 2017 izpolnjujejo pogoje za sprejem v vrtec, dobili mesto v vrtcu. V preteklih letih temu ni bilo tako. Morda še danes ne bi bilo, če ne bi prav vi na referendumu potrdili pravilnosti odločitve, da se del stavbe šole v Senožetih nameni za vrtec. Odločitev je bila pravilna in čeprav je bilo treba premagati stare navade in strahove marsikoga, je danes bolje, kot je bilo prej. Stavba šole je obnovljena zunaj in znotraj ter bo postala dom devetnajstih malčkov, ki bi jih sicer prepustili skrbi in iznajdljivosti staršev. Vesel sem, da bo letos drugače, kot je bilo pretekla leta. Težke so bile zgodbe staršev, ki niso našli varstva za svoje otroke, trde pa so bile besede in dejanja nasprotnikov nepotrebnih sprememb. Skupaj smo uspeli vse to preseči in narediti nekaj, kar je dobro. Čeprav takšne priložnosti ne privabijo kamer in medijske pozornosti in čeprav morda tisti, ki so se tako zelo trudili da bi uveljavili svoj prav, verjetno še vedno kuhajo slabe misli, bo jesen pometala s tem. Otroška sreča in nasmeh sta močnejša od tega. Celo igrala, ki so jih iz kdo ve kakšnega razloga polomili vandali, so že popravljeni in čakajo na prve malčke. V Križevski vasi je dokončana sanaci-

ja enega izmed bolj kritičnih plazov, zaradi katerega smo morali zapreti cesto. Sanacija je bila mnogo bolj obsežna kot je bilo načrtovano, saj se je ob izvedbi del pokazalo še kar

nekaj težav. Sama sanacija plazu je tako na koncu stala 68.279,25 EUR, dodatno je bilo treba sanirati še štiri propuste za vodo in posedeno cestnišče pred plazom, kar je stalo dodatnih 11.265,03 EUR, na koncu smo na tem odseku izvedli še celotno rekonstrukcijo ceste in asfaltiranje približno 1.250 m² asfaltne površine, kar je stalo 38.930,15 EUR. Vse, ki že dolgo niste bili v Križevski vasi vabim, da se zapeljete do cerkve v Križevski vasi

in morda naredite kakšen sprehod proti Ciclju ali Murovici ali pa do Sv. Miklavža. Gozd je v vročih dneh lahko prav prijeten kraj za sprehod.

V letošnjem letu je načrtovana še rekonstrukcija dela ceste skozi Zaboršt, sanacija najbolj kritičnega dela ceste proti lhanu in dela ceste skozi Kamnico, sanacija posedene ceste pred mostom čez Kamniško Bistrico v Beričevem, sanacija manjšega dela lokalne ceste v Lazah in začetek sanacije lokalne poti v Senožetih približno od številke 5 do 20. V Vinjah pa načrtujemo izgradnjo parkirnih mest ob cesti pred cervkvi. Če bomo uspeli pridobiti vsa potrebna soglasja, bomo verjetno v kratkem začeli tudi s spremembo križišča čez železniško progo v Lazah in z odkupi zemljišč za rekonstrukcijo in razširitev ceste skozi Dolsko. Jesen bo tako delavna in upam, da tudi uspešna.

Za lepši začetek jeseni bomo imeli zopet občinski sejem. Lanskoletni je bi dobro obiskan. Izkazalo se je, da je za sejem dobro, če je dovolj parkirnih mest in če je le-ta malo odmaknjen od hiš, tako da bo tudi letošnji potekal za šolo v Dolu. Povabljenih je kar nekaj zanimivih nastopajočih, od dalmatinske klape in znanega reparja ter skupine, ki je ustvarila številne uspešnice, ki se kar same rade zavrtijo v ritmu rock and rolla. Že danes vse vabim, da si 9. septembra rezervirate čas in obiščete naš sejem.

mag. Janez Tekavec, župan

Kam z zapuščenimi živalmi?

Če najdete zapuščeno žival ali pa za živali ob hiši ne zmorete več skrbeti, lahko za pomoč pokličete zavetišče za male živali Meli center Repče d.o.o., ki ima koncesijo za opravljanje dejavnosti zavetišča za male živali za našo občino.

Sedež podjetja je v Trebnjem, a se z njimi lahko dogovorite za prevzem živali na vašem domu. Njihovo poslanstvo je, da poskrbijo za čim boljše počutje živali, ob tem pa tudi za njihovo vzgojo, da lahko ob posvojitvi postanejo čim boljši človekov spremljevalec in prijatelj. Nudijo tudi sofinanciranje za sterilizacijo in kastracijo mačk.

Kontakt:

e-naslov: meli.center.repce@gmail.com

tel. uprava: 07 30 45 616

gsm vodja zavetišča: 041 779 884

gsm dežurstvo: 031 331 336

Obvestilo za podjetja in samostojne podjetnike

Regionalna razvojna agencija ljubljanske urbane regije (RRA LUR) obveščata, da je objavljen drugi **Javni razpis garancij za bančne kredite** podjetjem, ki delujejo in vlagajo na območju občin statistične regije Osrednje Slovenije. Na razpis se tako lahko prijavi tudi mikro, male in srednje gospodarske družbe, samostojni podjetniki, zadruga in socialna podjetja iz naše občine.

Razpis omogoča hitrejše in lažje pridobivanje kreditov, namenjenih za pokritje stroškov materialnih investicij (nakup strojev in opreme, zemljišč ...) in nematerialnih investicij (patenti, licence, blagovne znamke, znanja itd.), prav tako pa tudi stroškov najema poslovnih prostorov in opreme, promocijskih aktivnosti, priprave investicijskih dokumentacij ... Iz garancijskega sklada bo RRA LUR izdala garancije v višini od 50 do 80 % vrednosti kredita, ostalo pa bo zavarovala banka po svojih pogojih.

Več podrobnosti o razpisu najdete na spletni strani www.dol.si. Rok za prijave na razpis je do porabe sredstev oziroma najkasneje do 15. maja 2018.

VPRAŠALI STE - ODGOVARJAMO

V: *Občani so slišali, da Občina razmišlja o ureditvi kolesarske in peš poti ob Kamniški Bistrici. Zanima jih, kaj se dogaja s tem projektom, saj se strinjajo, da bi bila taka pot velik doprinos za občane in tudi druge rekreativce.*

O: Občina je oblikovala predlog ureditve kolesarske in pešpoti ob nabrežju Kamniške Bistrice, ki bi povezala sotočje Save in Kamniške Bistrice z že izgrajeno potjo, ki poteka ob Bistrici skozi občino Domžale do Kamnika. S tem bi povezali kraje ob Bistrici, za marsikaterega sprehajalca in kolesarja pa bi ustvarili zanimivo in predvsem lepo rekreacijsko površino. Projekt je uvrščen med projekte Ljubljanske urbane regije in kot tak tudi potrjen na ravni regije. Njegova izvedba pa je odvisna predvsem od tega, ali bodo zagotovljena sredstva EU za njegovo realizacijo.

V: *Občani so veseli, da je stekla sanacija mostu nad Mlinščico, jih pa zanima, kdaj je predvideno dokončanje del. Ima Občina o tem kakšne podatke?*

O: Projekt vodi Direkcija za ceste, ki je upravljalec državne ceste, ki poteka skozi občino. Na Občini smo si vseskozi prizadevali, da bi se most čim prej saniral, in letos so se dela začela. Najprej je bil dograjen še tretji most, tako da se tudi naša občina lahko pohvali s tromostovjem, kar pa je seveda le začasna rešitev. Dela naj bi bila dokončana do oktobra letošnjega leta. Ko bo most končan, bosta oba začasna kovinska mostova odstranjena.

V: *Nekateri občani so izpostavili, da so markacije na priljubljeni izletniški Vegovi poti dokaj nejasno označene in lahko ob nepoznavanju izletniki zaidejo s poti. Sprašujejo se tudi, zakaj praktično nobena pohodniška pot pri nas ni podprta z gostinsko ponudbo. Zanima jih, kakšne so pristojnosti Občine v tej zadevi in ali se morda razmišlja tudi o izkoristku tega potenciala?*

O: Projekt Vegova pot je bil izveden v sklopu Projekta LAS Slovenija. V občini delujejo tri turistična društva, ki si prizadevajo za razvoj turizma, del ponudbe je tudi Vegova pot. Občina pri tem sodeluje s finančno pomočjo društva, zagotovo pa bo v prihodnje treba narediti še marsikaj za prepoznavnost občine in tudi turistične ponudbe v naši občini. Vse, ki se še niste sprehodili po Vegovi poti, vabimo na kratek izlet, ki vas bo popeljal v zgodovino in po zanimivih točkah naše občine.

V: *V ljubljanski občini turizem močno naraš-*

ča, zaradi bližine pa se tu kaže potencial tudi za našo občino. S pravo strategijo bi se odprla priložnost domačim podjetnikom in kmetom, morda bi se lahko dopolnila tudi infrastruktura, od katere bi imeli koristi ne samo turisti, pač pa tudi občani. Občane zanima, ali se na Občini razmišlja o teh priložnostih in ali se prispevki iz turističnih taks porabljajo namensko za razvoj turizma ali morda za kake druge namene?

O: Ljubljanska regija, predvsem pa mesto Ljubljana, postaja vse bolj turistično prepoznavna in obiskana. Turisti so Ljubljano odkrili kot eno izmed zelo zanimivih mest. Trenutno potekajo prizadevanja v smeri, da bi turisti ostali vsaj še eno noč več in to je zagotovo priložnost tudi za občine okoli Ljubljane, da poišče mo zanimivosti, ki jih lahko predstavimo, in ponudbo, ki jo lahko damo turistom. Naša občina je zagotovo zanimiva za kolesarje, ki jih je vse več, z izgradnjo rolkarske steze pa bo postala zanimiva tudi za rekreativce, ki iščejo nove površine in izzive. Upamo, da bo vsak ob tem našel tudi priložnost zase. Kolesarji in rekreativci niso le tisti, ki zasedajo ceste, pač pa so tudi potencialni kupci izdelkov z naših kmetij ali pa odjemalci gostinske ponudbe. Le prvi se mora opogumiti in na primer postaviti stojnico s svojimi pridelki in izdelki. Tudi prodajalci sadja ob glavni cesti to počno že nekaj let, vprašanje je le, kdo od občanov bo prvi naredil korak.

V: *V občini se najde veliko zapuščenih živalih, za katere poskrbijo občani sami. Mnogi poiščejo pomoč v zavetiščih za živali, a so presenečeni, ker ima koncesijo za našo občino zavetišče, ki je močno oddaljeno in zato velikokrat niti ne pokaže interesa za pomoč. Občane zanima, zakaj gre za tako nelogično ureditev in ali se načrtuje ureditev tega področja.*

O: Na sam razpis za koncesijo se je javilo le obstoječe zavetišče Meli center Repče. Iskali smo primerno zavetišče v Ljubljani ali v bližnji okolici, a žal ta nimajo ustreznega prostora. Storitve zavetišča so plačljive, plačuje jih Občina. Občasno stroški znašajo tudi po nekaj sto evrov mesečno.

V: *Občina je uredila dostop za invalide pred Kulturnim domom. Občani to skrb močno podpirajo, zanima pa jih ali so možne prilagoditve za invalide tudi na drugih kritičnih področjih v občini.*

O: V Občini si pri gradnji infrastrukture in vseh adaptiranih ter novozgrajenih objektov (šole, vrtci) prizadevamo za primeren dostop tudi za invalide. V sklopu izgradnje pločnikov so povsod urejeni tudi primerni dostopi za invalide. V Kamnici pri kapelici se je v preteklih tednih že uredil primeren dostop za invalide z invalidskim vozičkom.

Občinska
uprava

Aktualno ...

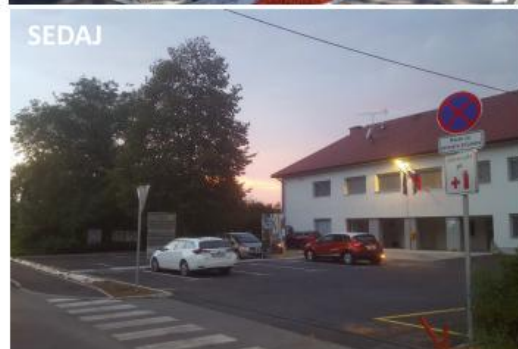
Ureditve okolice Kulturnega doma Dolsko

Pred Kulturnim domom v Dolskem smo v preteklem mesecu izvedli ureditev prostora in začeli z gradnjo prostorov za režijski obrat. Staro dvorišče pred domom je dobilo novo podobo. Z gradnjo pločnika smo dobili prepotrebno površino za pešce, še posebej otroke, ki hodijo tod mimo v šolo, ploščad od pločnika do doma pa smo na novo asfaltirali in deloma tlakovali ter s tem dokaj zanemarljivemu delu dali novo vsebino.

Od stare zelenice smo ohranili lipo, ki daje okolici poudarek, pod lipo pa bo prostor za klepet na klopcih. Parkirnih površin je toliko, kolikor jih je mogoče umestiti v ta prostor. Bilo bi jih več, če se ne bi kar naprej pojavljale različne težave pri pridobivanju dovoljenja za dograditev parkirišča na neurejeni zelenici na drugi strani dovoza. Med drugim sosed zahteva, da so parkirna mesta odmaknjena vsaj štiri metre od parcelne meje. Na nekoč zaraščeni površini za garažami pa smo naredili prostor, ki je potreben za delovanje režijskega

obrata. Del Občine je namreč tudi režijski obrat, ki skrbi za vzdrževanje javnih površin in opravlja številne druge naloge. V preteklosti smo kosilnice in podobno opremo hranili v prostoru pod mrliško vežico v Dolskem, vendar so bili prostori že dvakrat tarča vlomilcev, tako da je bilo treba narediti nekaj v smeri drugačne organiziranosti. Čeprav se pojavljajo ugovori, da bo umestitev prostorov režijskega obrata prinesla hrup in prah, so ti strahovi neupravičeni. Režijski obrat bo imel manjši delovni stroj in traktor, tako da se hrup ne bo povečal. Res pa je, da je to skrb na vaškem odboru najbolj izrazil občan, ki sploh ne živi v bližini in ki je hkrati s tem pograjal še, da se zaradi spremenjenega prometnega režima pred Kulturnim domom ne more več tako dobro parkirati s svojim traktorjem kot pred tem.

Ko bo celostna ureditev končana, bo dom dobil ne samo lepšo podobo, pač pa bo pred domom s tem nastal tudi lep prostor za kakšno prireditev. Morda bo Občini

nekoč uspelo pridobiti tudi bližnjo, sedaj zapuščeno hišo. S tem bi lahko zaključili celotno ureditev okolice, hkrati pa bi dobili tudi prostor, kjer bi lahko predstavili delček zgodovine kraja. Škoda bi bilo, če bi se ta pozabila, saj so nam predniki zapustili kar nekaj stvari, na katere smo lahko ponosni.

mag. Janez Tekavec, župan

Rekonstrukcija ceste Kamnica–Petelinje–Podgora

Javna pot JP 569281, ki povezuje naselja Kamnica, Petelinje in Podgora je na posameznih delih v zelo slabem stanju.

Še posebno kritičen je del od hišnih števil »Kamnica 8c« do »Petelinje 1«, kjer se je pred časom izvajala gradnja stanovaljskih objektov, cesta je bila (tudi zaradi gradnje) prekomerno obremenjena, neustrezen spodnji oziroma zgornji ustroj pa je pripomogel k povečanju poškodb oziroma poslabšanja stanja javne poti.

Na tem delu javne poti so sicer prisotne poškodbe v obliki posedkov oziroma večjih neravnin, razpok, asfaltna konstrukcija pa predstavlja protiprašno zaščito. Obstoječe odvodnjavanje predstavlja plitke jarke oziroma betonske kanalete, ostalega odvodnjavanja razen linijskih rešetk, ki so locirane ob priključkih na javno pot (in prav tako poškodovane), ni.

Občina zato v letošnjem letu predvideva izvedbo rekonstrukcije dela omenjene javne poti. V načrtu je rekonstrukcija

od h.št. Kamnica 8c do Petelinje 12a, pri čemer se predvideva odstranitev dotrajanega asfalta v dolžini približno 300 metrov. Rekonstrukcija bo obsegala menjavo spodnjega in izvedbo zgornjega ustroja, menjavo poškodovanih linijskih LTŽ rešetk ter prilagoditev obstoječih. Uredili se bodo tudi občestni jarki. Profiliranje in asfaltiranje javne poti pa se bo izvedlo dvoslojno, v sistemu 5 + 3 cm.

Trenutno potekajo usklajevanja s podjetjem Vodovod—kanalizacija, saj je v načrtu tudi posodobitev vodovoda. Dela se bodo pričela takoj, ko bodo pogovori dokončani. Občinska uprava si želi, da bi bilo to še pred začetkom jeseni.

Bojan Kokol, občinska uprava

Obvestilo Elektro Ljubljana

Obveščamo, da je v juliju družba Elektro Ljubljana okolica zamenjala obstoječi transformator Dolsko-šola z zmoglivejšim.

Tako pozimi predvidoma ne bo več prihajalo do izpadov elektrike, kot se je to dogajalo v lanskem decembru in letošnjem januarju.

*V tvojem domu je tišina, v naših prsih bolečina ...
Ob tvojem grobu zdaj stojimo in potihno si želimo,
da prišla bi k nam nazaj, največja želja je sedaj.
Draga mama, hvala ti za vse, močno bomo
pogrešali te ...*

Zahvala

Ob boleči izgubi naše
mame, stare mame, prababice

Marte Tekalec

iz Vinj

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za tople besede, za vse podarjeno cvetje in sveče. Zahvalili bi se tudi gospodu župniku Marku Avseniku za opravljen poslovilni obred in sveto mašo, pevkam in vsem, ki ste nam ob težkih trenutkih priskočili na pomoč.

Res hvala vsem, ki ste našo mambo pospremili na njeni zadnji poti ...

Žalujoči: vsi njeni

Zgodilo se je ...

“Gasilska noč” v Senožetih

Senožeški prostovoljni gasilci so počitniški julij razvneli z zabavno gasilsko veselico. Do konca zasedene mize in električna energija na plesišču so dokaz, da znajo v Senožetih poskrbeti za dobro zabavo.

V PGD Senožeti so se na veselico dobro pripravili, na roko pa jim je šlo tudi vreme. Po napornem vročinskem valu je bila kratka osvežitev kot naročena in je obiskovalce prav prijazno spodbujala na plesišče.

Za ogrevanje je poskrbela skupina Brzina, ko se je množica dokončno zbrala, pa so oder prevzeli priljubljeni »muskontarji« iz skupine Harmonk'n'Roll. Plesišče se je naelektrilo pod taktirko razigranih korakov, po Senožetih pa so odmevali smeh, radosten klepet in sproščeni kriki otrok. Zabava je več kot uspela, prav vsi pa že nestrpnost pričakujemo novo priložnost za druženje in zabavo.

Ta bo že 26. avgusta – prostovoljni gasilci iz PGD Dol pri Ljubljani vas na ta dan od 19. ure dalje vabijo v Dol na svojo gasilsko veselico. Pripravljajo bogat srečelov, za najboljše vzdušje pa bo skrbel ansambel Nemir.

Š.K.K., Foto: PGD Senožeti

»Naš« Damjan na Melodijah morja in sonca

Naš občan, talentirani glasbenik Damjan Pančur iz Kamnice, je predstavljal pomemben del festivala Melodije morja in sonca 2017. V festivalskem bendu, ki je pospremljal vseh 14 tekmovalnih skladb in šov program, je odigral vlogo kitarista.

Zmagovalec Isaac Palma je ob koncu tekmovanja skupaj z bendom še enkrat odigral zmagovalno skladbo *Če te kdaj spustim iz rok*. Čestitke Damjanu za njegov doprinos!

Neža Pančur

Šov talentov v Dolskem

Občina Dol pri Ljubljani letos prvič organizira in sofinancira počitniško varstvo otrok iz naše občine. V prvem terminu, od 3. - 7. julija je pod okriljem prijaznih animatorjev počitnikovalo 34 občinskih otrok.

Večina dogajanja se je odvijala v Kulturnem domu Dolsko, ki je zaradi odrske postavitve za marsikatero otroka predstavljal sanjsko »igralnico«. Otroci so se zamotili z ustvarjanjem, Plamenke so jih popeljale v svet peke kruha, Sabina Grošel jim je razkazala zeliščni vrt v Kamnici, izdelovali so naravna mazila, preizkusili pa so se tudi v čuječnosti in umetniškem izražanju.

Za finale so otroci pripravili pravi šov talentov. Na odru se je zvrstilo 12 točk, ki jih je pokomentirala »strokovna« komisija in jih je z aplavzom pozdravila navdušena publika. Videli smo plesne točke, glasbene nastope, čarovniške trike in celo akrobatiko. Ob koncu predstave so se vsi otroci usedli v zmagovalni krog in si razdelili kruh prijateljstva v obliki srca, ki so ga spekle Plamenke.

Š.K.K.

Čebelarstvo srečanje v Dolu

Čebelarji Čebelarskega društva Dolsko smo dan pred dnevom državnosti pripravili čebelarstvo srečanje pred župniščem v Dolu. Razveselili smo se velikega števila obiskovalcev, med njimi tudi številnih naših čebelarjev, ki jim druženje in izmenjava izkušenj veliko pomenita. Na srečanju je za glasbeno vzdušje skrbel ansambel Trio utrip, ki se že drugo leto udeležuje našega srečanja.

Čebelarstvo srečanje je namenjeno tudi promociji čebelarstva, saj smo v ta namen razstavili opazovalni panj in poslikane panjske končnice, ki so jih narisali člani čebelarskega krožka. Pri vходу na prireditve so bili na pokušino medenjaki, ki so jih prav tako

spekli naši mladi čebelarji, in letaki s koristnimi informacijami o čebelarstvu.

V imenu ČD Dolsko se za sodelovanje s čebelarji in neprecenljivo pomoč pri osveščanju otrok o pomenu čebelarstva in izvajanju čebelarskega krožka zahvaljujem ravnatelju OŠ Janka Modra Gregorju Pečanu, pomočnici ravnatelja Miri Bokalič, vodji POŠ Dolsko Zvonki Miklavc, županu naše občine Janezu Tekavcu in Plamenkam iz Dolskega.

Za sodelovanje s ČD Dolsko in sponzorstvo ansambla Trio utrip, ki nas je razveseljeval na čebelarstvu srečanju, gre zahvala Marku Vodetu. Velika zahvala za nesebično pomoč pri izvedbi srečanja tudi župniku Lojzetu Grebencu in PGD Dol pri Ljubljani, hvala pa tudi pekarni RŽ ter vsem, ki ste z dobrotami in udeležbo pripomogli, da smo srečanje odlično izpeljali.

Velika hvala gre članom našega društva, ki se že vrsto let z vsem srcem in prostovoljnimi delom trudijo na srečanjih. Naj med!

Predsednik ČD Dolsko, Peter Uršič

Barbara Jurkovšek razstavlja na Metelkovi

Pomemben dosežek je v teh dneh dosegla še ena naša občanka iz Kamnice. Mlada magistrica slikarstva Barbara Jurkovšek, ki je študij slikarstva zaključila na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani leta 2009, je že osem let samozaposlena v kulturi in deluje na področju slikarstva, kiparstva, grafike, kaligrafije in znanstvene ilustracije. Na razvpiti Metelkovi ulici v Ljubljani je na povabilo Nočne izložbe Pešak postavila posebno in zanimivo slikarsko-likovno-svetlobno postavitev, ki jo je nasloвила Dog Hotel.

Postavitev je nekakšen hibrid med slikarstvom, kiparstvom, scenografijo in streetartom, vendar še v mejah tradicionalnih medijev. Razstava je postavljena v petih oknih velikega formata, kjer vsaka niša deluje samostojno in je istočasno del celotne postavitve. Razstava zaživi še posebej ponoči, saj sijoče neonske luči dajejo fluorescentne barve, ki ustvarjajo vtis modro-zelenega akvarija, v katerem so »ujeti« psi in ljudje – avtoportretne figure.

Dog Hotel je psevdonim za Modro četrt, ki spominja na znamenito amsterdamsko rdečo četrt, le da je umetnica namesto prodajalk ljubezni v svojo izložbo vnesla pse in dve stilizirani avtoportretni figuri kot čuvaja. Nočno-dnevno razstavo Barbare Jurkovšek si je bilo mogoče ogledati do 10. avgusta.

Olga Knez

V Galeriji 19 na ogled razstava »čipkaligrafije«

Do konca avgusta si lahko na domačiji Pr' Krač v njihovi Galeriji 19 ogledamo zanimivo razstavo. Mama Andra Jurjavčič in njena hči Manja Balek Jurjavčič sta pričeli prav posebno umetnost – združili sta kaligrafijo (umetnost lepomisja) in klekljanje.

Njuni izdelki nastajajo usklajeno, pri čemer ene roke klekljajo in druge rišejo. Poleg klekljanja in kaligrafije uporabljata še pomožni tehniki akvarela in risbe.

Ideja za razstavo v Dolskem se je rodila spontano, saj je Anda že več let mentorica čipkarske delavnice v okviru TD Dolsko, da so njuna dela zanimiva za občinstvo, pa sta preverili že na več prejšnjih razstavah, med njimi tudi na čipkarskem festivalu v Idriji.

Vabljeni k ogledu!

Š.K.K., Foto: Irena Lesjak

KAJ DELAJO NAŠA DRUŠTVA

Folklorna skupina TD Dolsko tudi med poletnimi počitnicami ne počiva

Mlajše članice Folklorne skupine Dolsko smo se odpravile v Tržiški muzej, kjer smo se udeležile delavnice vezanja peč. Posebej za nas je delavnico izvedel dr. Bojan Knific, višji kustos, etnolog, folklorist in kulturni antropolog. Za tiste, ki se sprašujete, kaj je peča, povemo, da je to žensko pokrivalo ljudske noše iz belega blaga z vezenino.

Dr. Knific je najprej malo razložil o zgodovini peč, nato pa pokazal, kako se zavezujejo. Mojca, Janja, Anica in Tina so po njegovih navodilih uspešno vezale peče druga drugi. Majdo, tudi članico aktiva Vezilj pri našem društvu, je navdušil, da bo izdelala novo pečo s svojim odličnim znanjem vezanja in obljubil pomoč z nasveti. Obljubil je tudi pomoč pri izbiri blaga in z nasveti za šivanje otroških folklornih kostumov.

Za delavnico in preneseno znanje ter vso pomoč z nasveti se dr.

Knificu iskreno zahvaljujemo. Pridobljeno znanje bomo s pridom uporabile pri našem delu in plesu.

Zlatka Tičar

Dan odprtih vrat slovenskih čebelarjev

V skupni akciji slovenskih čebelarjev Dan odprtih vrat je v petek 9. junija 2017 svojo dejavnost predstavilo Čebelarstvo društvo Dolsko. Predstavitev, ki smo jo razširili tudi z zasaditvijo lip, je potekala na stojnicah pred OŠ Janka Modra, PŠ Dolsko in PŠ Senožeti.

V predstavitvi smo čebelarji in mladi čebelarji, ki obiskujejo čebelarski krožek na OŠ Janka Modra, otrokom pojasnjevali osnove čebelarskih opravil skozi sezono in življenje čebelje družine, v kateri je delo med člani družine točno razporejeno.

V Dolu smo imeli na ogled tudi opazovalni panj. Tako so si lahko učenci bolj nazorno ogledali, kako velika skupnost je čebelja družina, pa čeravno samo na dveh satih. Razložili smo, da čebelice poleg sladkega medu, ki nam ga dajo, veljajo tudi za pomembne opraševalke rastlin. Od njih je odvisno naše preživetje, česar se s svojim odnosom do okolja premalokrat zavedamo.

Po predstavitvi smo z učenci, učitelji in vodstvom vseh treh šol zasadili štiri lipe. Dve lipi pri OŠ Janka Modra, po eno pa pri PŠ Dolsko in PŠ Senožeti.

Sadike lip sta prispevala Čebelarska zveza Slovenije (ČZS) in Čebelarstvo društvo Dolsko. Na takšen način si ČZS prizadeva dvigniti zavest o pomenu sajenja medovitih rastlin, ki dajejo pašo tako čebelam kakor tudi ostalim opraševalcem.

V soboto, 10. junija, smo prav tako z mlado čebelarsko pomočjo sodelovali na Mavričnih igrarijah s predstavitveno stojnico pri vrtcu v Dolu. Tudi mlajši otroci so z zanimanjem opazovali čebelice v opazovalnem panju in pokušali med ter medenjake. Točno opoldan sta mlada čebelarja Izak in Klemen posadila lipo, ki smo jo čebelarji darovali vrtcu v zahvalo za odlično sodelovanje.

Peter Uršič, predsednik ČD Dolsko

Obnova stranskega oltarja svete Ane

V župnijski cerkvi v Dolu stoji od leta 1753 stranski oltar, posvečen sv. Ani. Posvetil ga je takratni goriški nadškof Mihael Attems ob posvetitvi prezidane, povečane in popolnoma prenovljene cerkve. Prenovo je vodil ugledni tržaški stavbenik Candido Zulliani, ki je živel v Ljubljani. V oltarno kuliso so namestili sliko svete Ane imenovane tudi Ana Samotretja. Zakaj? Ker sta na sliki upodobljena tudi njena hči Božja Mati Marija z Jezusom kot otrokom. Ker je po hierarhiji pomembnosti Jezus kot Odrešenik prvi, za njim je njegova mati Marija, je tako osrednja osebnost, ki ji je oltar posvečen, torej sveta Ana Samotretja. Sliko pripisujejo baročnemu slikarju Valentinu Metzingerju (1699–1759).

Ta oltarna kulisa je služila svojemu namenu do leta 1853, ko je podobar Anton Zajc naredil novo, za ceno 248 goldinarjev, in vanjo vstavil Metzingerjevo sliko, ki so jo nekoliko povečali in prilagodili novi obliki sedanjega oltarja. Leta 1909 je podobar Hrvat iz Domžal izdelal še dva nova oltarja v stranskih kapelah. Ker se je stil opreme v tem času spremenil, je Hrvat obnovil in popravil tudi obstoječa oltarja in prižnico. Vse je tudi barvno poenotil v takrat dopadljivo rjavo barvo, ki sta ji bili dodani hrastova tekstura in pozlata.

Po dobrih sto letih so oltarji potrebni temeljite prenove. Lansko leto je bil prenovljen stranski oltar sv. Janeza Nepomuka. Obnova se izvaja v restavratorski delavnici Kavčič v Šentjoštu nad Horjulom pod strokovnim vodstvom akademskega restavratorka in s sodelovanjem Zavoda za varstvo kulturne in naravne dediščine v Ljubljani. Oltarju so vrnili prvotno poslikavo v tehniki marmoriranja, prezentirana pa je tudi prvotna zidana menza, ki je bila sto let zakrita z leseno oblogo. Ker se je v preteklosti pri tem oltarju opravljala sveta maša, ima oltar tudi tako imenovani »božji grobek« z relikvijami svetnika. Te relikvije so verjetno zaradi severne stene in večje vlage premirnile.

Da oltar ne bi ostal brez vseh relikvij, smo dobili na škofiji »novo«. Tokrat je to relikvija (relikvija je košček telesa, kosti svetnika) sv. Frančiška Solana, španskega misijonarja (1549–1610), ki ga imenujejo tudi apostol Južne Amerike. Pogled na prenovljeni oltar je lep. Lepa je tudi cena, in sicer 14.846,18 €, v njej pa je všteti tudi 22% prometni davek. Med vrsticami povedano: v času komunizma je bila Cerkev zadnjih deset let za obnovo kulturnih spomenikov

oproščena prometnega davka! Za razliko od večine evropskih držav, kjer veliko bolj cenijo kulturne dobrine naroda, države veliko prispevajo za obnovo, a mi tozadevno še nismo v Evropi. Sredstva zbiramo s prostovoljnimi prispevki ljudi, ki po svojih zmogljivostih darujejo. Obrtniki navadno za Cerkev radi delajo, če tudi včasih na up, ker vedo, da bodo dobili zanesljivo plačilo. Tako tudi pri nas.

Velikodušnost naših faranov daje upanje, da bomo do konca leta poplačali to obnovo in potem v okviru možnosti nadaljevali z obnovo naprej. Pogled na obnovljeni oltar je lep in daje veselo zadoščenje, da smo pomagali ohraniti delo naših prednikov, ki jim je zaupna priprošnja k sv. Ani, zavetnici mater in družine, veliko pomenila. In tudi veselje, da smo ohranili kulturno dobro, ki bo tudi našim zanamcem pričala o veri in kulturi danes živečih prebivalcev dolske doline.

Naj zaključim z iskreno zahvalo in željo »Bog povrni« vsem dobrotnikom, pa tudi zahvalo Zavodu za varstvo kulturne dediščine v Ljubljani in restavratorski delavnici Kavčič v Šentjoštu.

Lojze Grebenc

Vabljeni na izlete Društva upokojencev Dolsko

Upokojenci, ne spreglejte kar dveh čudovitih izletov, ki jih za svoje člane pripravlja Društvo upokojencev Dolsko.

Na zadnji dan avgusta, 31. 8. 2017, vas vabijo na panoramski izlet z ladjico po reki Ljubljanici. V ceno 23 EUR je vključen prevoz do Ljubljane, prekrasna panoramska vožnja z ladjico, pa tudi hrana in pijača. Prijave s plačilom sprejemajo poverjenice do 15. avgusta 2017.

V septembru, natančneje 21. septembra 2017, pa se lahko z DU Dolsko odpravite na izlet na Golte in Zgornjo Savinjsko dolino. Cena izleta je 35 EUR, poverjenice pa sprejemajo prijave do 3. septembra 2017.

Marija Zajec

*Turistično društvo Dolsko, sekcija
Folklorna skupina Dolsko
vabi v svoje vrste
godce za otroško in odraslo
folklorno skupino.*

**Ste klairinetist, violinist, kontrabasist
ali harmonikaš?
Pridite med nas.
Men nami ni nikoli dolgčas.**

Vabimo tudi nove plesalce v otroško in odraslo folklorno skupino. Naše vaje potekajo pod strokovnim vodstvom dveh mentorjev.

Več informacij in prijave na:

e-pošta: tddolsko@gmail.com
tel. št.: 031 412 057, Zlatka Tičar

**Preživite poletne počitnice
aktivno na glasbeno–
ustvarjalnih delavnicah!**

Pop Akademija, moderna glasbena šola, v sodelovanju z Občino Dol pri Ljubljani pripravlja glasbeno–ustvarjalne delavnice, na katerih se boste spoznavali in igrali na inštrumente, raziskovali različne glasbene zvrsti (pop, rock, jazz ...), plesali, risali, peli karaoke, se igrali glasbeni kviz, iskali skriti zaklad in še in še ...

AVGUSTOVSKI TERMIN – od 21. do 25. avgusta od 10.00 do 13.00 ure v telovadnici OŠ Dolsko – obvezne prijave do 16. avgusta na telefon 041 287 253.

Prispevek za tedensko delavnico: 25 €
Mentorja: Damjan in Neža Pančur

Dobro je vedeti

Ali obstaja zdrava zagorelost?

Smo sredi poletja, v času dopustov, morja in sonca. Sonce, ki deluje na hormonske žleze, nas sprošča, vzbuja dobro razpoloženje in veselje. Sončna svetloba je tudi nujna za nastajanje vitamina D v telesu, ta pa je nujen za krepitev mišic in kosti. Ljudje se radi nastavljamo soncu predvsem zaradi želje po zagoreli polti. A pozor, izpostavljenost soncu prinaša poleg dobrobiti predvsem številna tveganja.

Vsaka zagorela polt je obrambna reakcija kože na preveč sonca. Zdrave zagorelosti ni. Z zagorelostjo koža zaščiti najobčutljivejše dele kožnih celic pred usodnimi poškodbami, ki jih lahko povzročijo sončni žarki. Če pri zaščiti ni uspešna, se iz poškodovane kožne celice razvije kožni rak. Kožni rak ni edina negativna posledica, ki jo sonce pusti na koži, je pa lahko usodna. Sonce namreč uničuje elastin in kolagen v koži, zato koža postane postarana, manj elastična, kožne gube so izrazitejše. Sonce povzroča na koži tudi različne vrste pigmentnih madežev in poslabša videz drobnih krvnih žilic. Vsekakor pa te estetske spremembe niso nič v primerjavi s kožnim rakom, ki je najpogostejši rak pri ljudeh.

Obstajata dve veliki skupini kožnega raka – melanomski in nemelanomski. Prvi, melanomski rak ali maligni melanom, ki nastane iz pigmentnih znamenj, je veliko nevarnejši. Žal pa njegova pogostost izredno hitro narašča v zadnjih letih, npr. leta 1988 je bilo v Sloveniji 97 novoodkritih malignih melanomov, v letu 2013 pa že 523. Kljub temu je še vedno veliko redkejši od nemelanomskega raka. Bolj ogroženi, da zbolijo za malignim melanomom, so svojci bolnika z malignim melanomom, svetlopolti in tisti z veliko znamenji. Na te dejavnike žal nimamo vpliva, vseeno pa lahko veliko naredimo sami, da ne bi oboleli.

Paziti moramo, da nas sonce ne opeče. Pred sončnimi opeklinami moramo zaščititi tudi otroke! Prav intenzivna izpostavljenost sončnim žarkom (npr. sončenje med počitnicami, sončne opekline) poveča tveganje za nastanek malignega melanoma. Druga stvar, ki jo sami lahko naredimo, pa je, da si sami redno pregledujemo znamenja. Pozorni moramo biti na pigmentna znamenja, ki so nesimetrična, nepravilnih oblik, večja od 6 mm, z nepravilnimi robovi in neenakomerno obarvana. Populaciji z večjim tveganjem za nastanek melanoma se priporoča tudi redno pregledovanje pri dermatologu. Če maligni melanom odkrijemo zgodaj, je popolnoma ozdravljiv, v kasnejših fazah pa je njegova smrtnost žal še vedno zelo visoka.

Druga vrsta kožnega raka je nemelanomski, ki ga strokovno delimo na ploščatoceličnega in bazalnoceličnega. Kažeta se kot »nenavadne kožne spremembe« ali ranice, ki se več tednov ali mesecev ne zacelijo. Tudi ta kožni rak je povezan z izpostavljenostjo soncu. Zanj je nevarna dolgotrajna izpostavljenost soncu, zato se tudi najraje pojavlja na mestih, ki so največ na soncu – na obrazu (zlasti nos), uhljih, dekolteju. K sreči pa je ta rak praviloma vedno ozdravljiv.

Za zaključek bi vam zaželela čim bolj sončno poletje. In svetovala, da ne pozabite na zaščito svoje kože. Sonce ne naredi škode koži le na plaži, ampak tudi doma, na vrtu, med športno aktivnostjo. Najboljša zaščita je seveda, da ne gremo na sonce, ko je le to najmočnejše. Če se temu ne moremo izogniti, pa se zaščitimo z oblačili z dolgimi rokavi ali s kremo za sončenje z visokim zaščitnim faktorjem. Da ne bo prepozno ...

dr. Anja Černe; Foto: Pixabay

Obvestilo:

Obveščamo, da se je šolska zdravnica dr. Nuška Guid, ki je vrsto let skrbela tudi za zdravje naših občanov, z julijem zasluženo upokojila. Tisti, ki ste bili njeni pacienti, si morate tako v naslednjih mesecih izbrati novega osebnega zdravnika.

Dr. Anja Černe, zdravnica družinske medicine s koncesijo za našo občino, ki od začetka letošnjega leta ordinira v ambulanti Kulturnega doma v Dolskem, vas obvešča, da še vedno sprejema nove paciente. Dobrodošli ste vsi, stari nad 15 let. Za več informacij pokličite na telefonsko številko 068 696 622 ali pišite na e-naslov info@medicina-cerne.si.

Naglavne uši so odlične plavalke

Naglavne uši so nadloga, ki povzroča sive lase mnogim družinam. Zelo pogosto se pojavijo predvsem pri predšolskih in šolskih otrocih, ko se med igro prenesejo iz okuženega lasišča na lasišča sovrstnikov, a šola in vrtec nista edini vir okužbe. Neprijetno nas lahko presenetijo tudi poleti, in sicer zelo pogosto po obisku bazena. Uši so namreč zelo dobre plavalke in se primejo prve glave, ki jo najdejo. Opazimo jih ob pregledu lasišča, ko se otrok pogosto praska in toži o srbenju. Če lasišče osvetlimo, brez težav opazimo tako uši kot tudi njihova jajčeca oziroma gnide.

Ker se okužba hitro prenaša, je pomembno, da takoj, ko opazimo prve znake, pričnemo z zdravljenjem in razkuževanjem stvari, ki so bile v stiku z okužbo. V lekarnah je na voljo kar nekaj preparatov za razkuževanje, za učinkovitost pa je pomembno, da dosledno upoštevamo navodila in hkrati izvedemo tudi vse predlagane spremljajoče ukrepe. Če je le mogoče, okužena oblačila, igrače in ostale predmete, ki so prišle v stik z okužbo, operemo na najvišji temperaturi in jih še dodatno parno polikamo. Nekateri priporočajo tudi 24-urno hranjenje v zmrzovalniku, ob čemer uši zagotovo poginejo.

Za zanimivost pa delimo še, po pričanju mnogih učinkovito, naravno kurativo. Majonezo nanesite na lase, predvsem izdatno za ušesi in na vratu. Nato glavo prekrite s plavalno kapo in počakajte vsaj dve uri. Po tem času kapo zavržite in lase umite z otroškim šamponom. Lase še enkrat sperite s kisom in zaključite z otroškim šamponom. Da kurativa ne bo potrebna, pa plavalno kapo uporabite že tam, kjer je njen pravi namen - v bazenu.

Š.K.K. po zapisu iz med.over.net in www.lekarnar.com

Ste vedeli: Kako so skozi stoletja krotili našo prelepo reko Savo?

Naša podžupanja Marija Zajec je zagotovo eden izmed glavnih virov informacij o zgodovinskem dogajanju v naši občini. Ko je treba najti kakšno razlago ali nasvet, ji ni težko pobrskat po spominu ali virih in najti pravega odgovora. Še posebno dobro pa se spozna na urejanje vodotokov, saj je vrsto let delala za Vodno gospodarsko podjetje, njen oče Valentin Zajec pa je bil rečni nadzornik kar nekaj desetletij zapored. Podžupanja mi je skrbno predala zapiske, ki jih je njen oče zbral po svojih doživetjih. Zbrala sem nekaj najbolj slikovitih utrinkov, ki nam bodo pomagali sestaviti sliko, kako veliko dela je bilo vložnega, da lahko danes brez težav prečkamo našo neukrotljivo Savo in v večji meri brezskrbno živimo v njeni bližini.

Že prvi podatek, da je bila nekoč Sava pomembna trgovska pot, je impresiven. Po njej so se vozile tovarne ladje, Dolško, Kleče in Zalog pa so bila znana пристanišča. Že od leta 1600 dalje so se pričele graditi obrežne poti, uravnavala pa se je tudi struga, vse z namenom, da je bilo mogoče vlačiti ladje navzgor z vprežno živino. Pred tem so ladje potiskali ljudje sami z vrvmi in drogovi, tako pa je bila teža tovora močno omejena. Uravnavanje struge

je potekalo ročno, in sicer tako, da so v smeri zelene prestavitve rečnega rokava z lopatami izkopali kineto, ki jo je nato voda sama poglobila in razširila.

Bolj sistematično so dela začela potekati po letu 1800, ko je Kranjski deželni odbor najel posojilo v višini milijon zlatih kron in izdelal prave detajlne načrte. Sodelovali so vsi spodobni podjetniki od Tacna pa do Kresnice. Za izgradnjo vodnih zgradb so potrebovali veliko vejevja vrbe in topola, v ta namen pa so kar ob Savi uvedli kolobarjenje z zasaditvijo vrb. Za obtežitev so uporabljali kamen, ki so ga pridobivali iz različnih danes že opuščanih kamnolomov. Eden izmed takih kamnolomov je bil ob vznožju šmarnogorske Grmade, kjer se prične plezalna pot. Odsek Črnuče–Šentjakob je bil končan leta 1890. Za regulacijo so uporabljali zelo slab kamen, izvedba pa je hkrati potekala ne navadno hitro. Prav iz tega razloga se je že po nekaj letih prav ta odsek podredil naravnim zakonitostim in kljub kasnejšim rednim intervencijam je tudi v današnjem času še vedno občasno čutiti posledice. Odsek Šentjakob–Dol so gradili od leta 1900 do 1905, odsek Dol–Senožeti pa v obdobju od leta 1905 do 1910. Dela je ves čas oteževalo kronično pomanjkanje kamenja, na pomoč pa so pogosto priskočili kar lastniki parcel ob Savi in z živino dostavljali svoje kamenje. Že takrat so pri količinah radi malce »pogoljufali« in kamenje zlagali tako, da je bila v notranjosti nasipa luknja. Ko je to ugotovil takratni nadzornik, se je domislil posrečene rešitve – svojega psa, najverjetneje jazbecarja, je poslal v figuro nasipa in če je le ta prišel ven na drugi strani, so hitro odkrili primanjkljaj.

Kamen se je dostavljalo tudi s čolni, a so morali biti čolnarji zelo močni in izkušeni, saj je bilo treba upravljati z veliko težo. Med drugo svetovno vojno so se na ta način utopili štiri delavci, ki jim je vodja gradbišča odredil prevoz ob previsoki vodi. Za prevoze kamna so kasneje v bližini Save iz večjih kamnolomov speljali tudi poljski tir.

V vodarskih kamnolomih se je vse do leta 1956 ročno vrtalo.

En delavec je držal dleto, dva delavca pa sta z macolo tolkla po njem. Globine vrtin so bile tako majhne, v povprečju le 1,5 metra. Pomagali so si z razstrelivom, črnim smodnikom. To je bilo zelo nevarno početje, a se tega delavci niso želeli zavedati. Mine so prižigali kar s cigaretami in tako je delavcu iz Kamnice nekoč mina odtrgala roko. Na delih, kjer se je še držala telesa, jo je odrezal kar sam in jo vrgel po kamnolomu. Rano mu je lizal njegov pes in tako se je pozdravil kar sam, nato pa si je iz lipovega kola oblikoval protezo.

Dela so se med prvo svetovno vojno ustavila, opravljala so se le najnujnejša vzdrževanja ob cestah in mostovih. Dela so najprej opravljali le starejši delavci, ki niso bili vojaški obvezniki, kasneje pa je gradbeno vodstvo izposlovalo oprostitev vpoklica v vojsko in tako so si pridobili kopico mladih delavcev, ki so bili pripravljene poprijeti za vsako delo.

Leta 1923 je jeseni nastopila katastrofalno visoka voda, ki je trajala kar tri tedne. Ko se je umaknila, so bile vse vodne zgradbe od Tacenskega mostu do enega kilometra nad Šentjakobskim mostom razmetane in porušene. Nastale zajede so močno ogrožale naselja na desnem bregu reke. Ob vsakem novem deževju so se razmere še poslabšale in skozi vrsto let so se delavci trudili, da bi Savo ponovno ukrotili. Še desetletje po drugi svetovni vojni Sava ni imela zadostne kontrole in je močno ogrožala vsa naselja na desnem bregu med Ježico in Sneberji.

Da bi se razmere umirile, so leta 1952 ustanovili Vodnogospodarsko upravo. Dela je prevzel strog inženir, ki je od svojih delavcev zahteval neizprosno disciplino in delovno energijo. Konec petdesetih let se je končno na Savi prvič pojavil stroj. To je bil Caterpillar, ki je bil prvotno namenjen odstranjevanju razvalin v povojni Evropi. Po več neuspešnih poskusih, da bi reko ukrotili, je buldožer iz starih zgradb izrinil velike betonske, predvojno vgrajene obtežne bloke, ki jih je nato voda odnašala kot rahle lesene deske. Buldožerji in bagri so po letu 1960 postali nepogrešljivi pripomočki. V tistem času je Valentin Zajec že uspešno opravljal svojo funkcijo. Bil je pravi umetnik vgrajevanja vegetativnih zgradb, ker se je obseg dela močno povečal, pa si je pomagal tudi z dodatnimi delavskimi ekipami iz Bosne in Prekmurja. Med ekipami so potekale prave tekme v tem, kdo bo v enem »šihu« izgradil več fašinskih tonjač. Za las je zmagala domača ekipa.

Do leta 1960 so kamen dovažali z vpregami, po tem so jih zamenjali kamioni. Namesto sedmih različnih so izbrali tudi en centralni kamnolom, in sicer v Povodju. Ko so tam začeli organizirati globinska miniranja, je bilo kamna končno dovolj. Dovoz velikih količin tega cenene kamna je v primerjavi s ceno ročno izdelane tonjače savsko tradicijo vgradnje tonjač postopoma izrinil. Danes oživitve te tradicije ni več mogoča, saj so opustili tudi kolobarjenje in ni več dovolj primerne grmičevja za vezanje fašinskih butar, ki so osnova za izdelavo fašinskih tonjač.

Kot pravijo poznavalci, se danes na nesrečo ohranja medvojna tradicija, ko denarja nikoli ni bilo dovolj, da bi se vodotoki sistematično urejali. Prav zato imamo v zadnjem času tudi toliko težav s poplavami in hudo voljo ljudi, ki se spoznajo na posledice opuščanja rednega vzdrževanja struge. V načrtu je, da bomo Savo dokončno ukrotili z graditvijo pretočnih hidroelektrarn, ki so bile zasnovane že pred več kot 50 leti. Ker je vse odvisno od denarja, pa je zaenkrat ta rešitev še vedno le ideja.

Š.K.K. po zapisih Valentina Zajca in Petra Mucka

PRED DOMAČIM PRAGOM

V Erbergovih paviljonih se bo 15. septembra zgodil prav poseben koncert. Nadvse talentiran glasbenik **Rok Zalokar** iz Dola bo skupaj s stanovsko kolegico Nino Virant predstavil aranžma slovenskih ljudskih pesmi v prav posebni, malce džezovski, predvsem pa nadvse moderni izvedbi. Ker se je Rok po nekaj letih življenja na Nizozemskem, kjer je študiral na vrhunski glasbeni akademiji, vsaj za nekaj časa vrnil v domači Dol, sem to priložnost izkoristila in ga povprašala o njegovih bogatih glasbenih izkušnjah.

Zalokarjevi so v naši občini dobro poznana družina, saj njihova hiša že vrsto desetletij stoji v samem središču Dola. Rokova mama, Marija Zalokar, je tudi nadvse aktivna občanka, ki je sodelovala pri ureditvi igrišč na Korantu. Je namreč tajnica v Turističnem društvu Dol, kjer sodeluje pri organizaciji različnih dogodkov, vodi odbojarsko skupino za odrasle dame in vedno rada prispeva svoj delež, ko je potrebno kaj postoriti za domači kraj. Ker je po poklicu komercialistka in ima veliko izkušenj z vodenjem posla in prodaje, je v zadnjem času prevzela še eno vlogo – zadnje leto pomaga sinu Roku tudi kot menedžerka in se dogovarja za sodelovanje in organizacijo koncertov. Tako smo lahko Roka v zadnjih nekaj mesecih videli že na pravem venčku prvovrstnih nastopov.

Čeprav pred Rokom v družini niso imeli kakšnega posebnega glasbenika, pa je mladi pianist svoj glasbeni talent začel kazati že pri petih letih. Navdušil se je nad narodno glasbo in se začel učiti harmonike. Kmalu jo je obvladal in z njo navduševal vse naokrog sebe. Raziskoval je še naprej in tako odkril klavir, ki ga je zasvojil. Svoj prvi bend je ustanovil že v osnovni šoli in s hvaležnostjo se spominja, kako je petim mladim glasbenikom ravnatelj dobrosrčno za vaje prepustil šolske prostore. Sodeloval je tudi s Kulturnim društvom Dolsko in vedno bolj mu je bilo jasno, da bo v glasbi našel svojo poklicno pot. Prva stopnička na tej poti je bil študij na Konzervatoriju za glasbo in balet, ko je to stopnjo zaključil, pa je iskal študij, ki bi mu omogočil najboljšo glasbeno izobrazbo in predvsem tudi podlago za izvajanje njegove priljubljene zvrsti, džeza. V Sloveniji take ponudbe nimamo, zato je iskal v tujini in preko glasbenikov, ki so nanj naredili odličen vtis, izvedel za priložnost študija v Rotterdamu. Starši so ga najprej težko spustili od doma, ko je bila odločitev dokončno sprejeta, pa so ga podprli z vsem srcem. Čeprav je življenje na Nizozemskem malce drugačno kot tukaj, se je Rok hitro

znašel in si pridobil prijatelje iz najrazličnejših držav in z najrazličnejšimi glasbenimi interesi. Z nekaterimi izmed njih je oblikoval tudi bende in tako še danes in to iz Slovenije nadaljuje ustvarjanje. Poleg tega, da je Rok pianist in obvlada klavirske tipke, je namreč tudi producent. Doma imajo že vrsto let produkcijsko sobo, v kateri montira različne zvoke in jih sprodiča v usklajeno zaključeno enoto, ki ji sam pravi kreativna glasba. Glasbeni talent stavi na svojo intuicijo in verjame, da mu ta stoji ob strani tako v glasbi, kot tudi pri odločitvah v življenju. Tako ne komplicira, pač pa deluje intuitivno in prav zato se je tudi pogovor z njim zdel nadvse umirjen, sproščen in "s tokom". Rok mi je še zaupal, da je pri pridobivanju znanja bolj kot študij sam pomembno okolje, v katerem se učiš. Priznava, da je sam največ "odnesel" zase prav zato, ker je imel primerno podporno družbo, ki je z njim ustvarjala, ga navdihovala in ga s svojimi vzori spodbujala k napredku ter eksperimentiranju.

Prav eksperimentalno ustvarjanje je tisto, kar Roka še posebej navdušuje. Ko sem ga vprašala ali meni, da bo s svojo glasbo lahko privabil velike množice in zapolnil velike dvorane, je iskreno priznal, da v to ne verjame povsem. Razložil mi je, da čeprav je dandanes zaradi interneta in napredne tehnologije na voljo zares pestra paleta glasbe, je okus množice zelo omejen. Gre za začaran krog, ko ljudje poslušajo tisto, kar predvajajo mediji, mediji pa predvajajo tisto, kar menijo, da želijo slišati množice. Tako na žalost velike dvorane zapolnijo tisti, ki stavijo na preproste ritme in komercialno glasbo, sam pa take glasbe ne dela in je tudi ne želi delati. Seveda njegov namen ni, da bi ustvarjal dela, ki poslušalcem ne bi bila všeč, nasprotno. Tudi sam se potrudi, da so njegove kompozicije prijetne za ljudi, a njegov namen ni populističnost, pač pa posebna izkušnja in razvoj glasbene umetnosti. Tako ima njegova glasba tudi največji učinek, če jo poslušamo v

živu. In prav to priložnost bomo imeli 15. septembra v Erbergovih paviljonih, nekaj dni pred tem pa še na Kamfestu in otvoritvenem koncertu Jazzinty v Novem mestu. In kakšna je glasba, ki jo Rok ustvarja? Sam ji pravi kreativna glasba, ima pa več podzvrsti, pač glede na to, v katerem bendu igra. V Erbergovih paviljonih bo nastopil s prijateljico, ki tudi študira na Nizozemskem, Nino Virant. Bend, ki ga oblikujeta skupaj, se imenuje Dvojina, v paviljonih pa nas bosta navduševala z unikatno izvedbo slovenskih ljudskih pesmi. Zanimivo je dejstvo, da je Rok ta isti žanr uporabil tudi pri zagovoru diplome v Rotterdamu, njegova mama pa mi je zaupala, da je bilo slišati slovensko ljudsko pesem sredi Nizozemske že skoraj čarobno doživetje. Rok in Nina sta v Amsterdamu in Københavnu posnela njen prvenec LiLa in ga izdala pri založbi Celinka, če bi kdo želel, pa si lahko zgoščenko kupi na koncertu.

Poleg tega CD-ja je Rok v zadnjem letu izdal še dve zgoščenki, prav zdaj pa pripravlja še tri, vsako z drugim bendom. Še posebej zanimiva so se mi zdela njegova dela, v katerih združuje tudi ritme indijske glasbe, zato sem ga povprašala, od kod ta zamisel. Zaupal mi je, da ga je nad indijsko glasbo navdušil učitelj na njihovi šoli, ki se je sam učil pri najboljših svetovnih mojstrih. Indijska glasba poleg mističnosti vsebuje tudi dolgo tradicijo, Roka pa je najbolj impresioniralo, da se ta glasba prenaša ustno iz mojstra na mojstra in se tako skoraj nič ne spreminja. In prav zato, ker je nanj naredila tako velik vtis, jo je vključil tudi v svoje kompozicije in nastala je prav posebna mešanica, ki poslušalce začara s svojo mističnostjo in nežnimi toni.

Rok ima pred seboj zagotovo še zelo prepoznavno kariero, zelo rad pa bi s svojimi deli navduševal tudi domače občinstvo. Priložnosti, da slišimo takega glasbenega mojstra zagotovo ne gre izpustiti, zato vsi toplo vabljeni v Erbergove paviljone.

Špela Korinšek Kaurin

PRI SOSEDI NA OBISKU

9. julija je v Senožetih potekal poseben dogodek. Na vrata družinske hiše Rumič je potrkal Podokničar iz Nedeljskega dnevnika in domačinki **Heleni Rumič** zapel svoje podoknico. Podoknica Nedeljskega poteka že več kot tri desetletja, značilno pa je, da vaščani določenega kraja predlagajo človeka, ki si zasluži to pozornost. Zanimalo me je, zakaj so Senožetčani izbrali prav Rumičevo in tako sem se tudi sama povabila na klepet v "mali graben", kot ta del vasi imenujejo vaščani.

Helena me je pričakala z vedrim nasmeškom in mi postregla svežo limonado na domačem vrtu, ki je videti kot mali zeleni raj. Bogati cvetovi na okenskih policah, debeli rdeči paradižniki v loncih in bogato zelenje na vrtnih gredicah ... Razložila mi je, da z možem že od nekdaj rada vrtnarita, da pa sta morala zato, da je ta zeleni raj nastal, močno zavihati rokave. Ko sta se pred skoraj tremi desetletji odločila, da se preselita na ta konec iz Zadobrove, je bila celotna parcela le veliko močvirje. Potrebno je bilo ogromno dela, veliko odrekanja in tudi pomoči drugih, da sta končno zgradila hišo in okoli nje uredila vrt, za katerega pravita, da tudi danes še ni v celoti dokončan.

Morda ju je ravno to, da so toliko preživeli skupaj, združilo s sosedi in so postali skoraj kot velika družina. Ker je Helena štajerska Prekmurka in jo zaznamuje velika želja po druženju, se je takoj po preselitvi skušala vključiti v okolje. Najbolj logična poteza je bilo sodelovanje z gasilci in ko je prvič pomagala na gasilski veselici, je bila, kot pravi sama, "pečena". Za Senožetčane je znano, da močno držijo skupaj, večina pa je tako ali drugače povezana z gasilskim društvom. Tako se je krog znancev hitro širil in kmalu si je pridobila tudi dobre prijatelje.

Med pogovorom se nama je pridružil Helenin mož Miro. Pojasnila sta mi, da sta poročena že 41 let in imata poleg sina še dva že skoraj odrasla vnuka. V glavi sem na hitro seštevila leta in ni mi šlo v račun, kako je lahko Helena kot dolgoletna babica videti tako mladostna. Pomagala mi je pri razmišljanju in mi razložila, da sta se z Mirom poročila, ko je imela le rosnih 17 let. Ko sta se preselila v Senožeti, ji je veliko pomenilo, da je imela okoli sebe toliko prijateljev, saj je bil Miro ves čas na poti in je bila veliko sama.

Ko je sin odrasel, je bila še vedno mlada in polna energije in verjetno je prav zato tudi iskala veliko različnih priložnosti za druženje. Tako so ženske iz vasi pred leti prišle na idejo, da bi se pri Tjaši Pustotnik učile trebušnih plesov in kmalu so nastopale po domačih gasilskih veselicah kot skupina Habibi. V mladosti je Helena trenirala rokomet in je bila vajena športnih aktivnosti, zato je iskala še več priložnosti za rekreacijo. Ker je bližnje nogometno društvo Jevnica sestavljalo ekipo deklet in žena, se je Helena skupaj z nekaterimi drugimi Senožetčankami odločila, da se pridruži ekipi. Čeprav so bili treningi mišljeni zgolj kot rekreacija, se je ekipa znašla v ženski nogometni ligi. Ker je v ligi primanjkovalo ekip za tekmovanje, bi jo skoraj ukinili, še zadnja možnost pa je bila ekipa, v kateri je bila Helena. Čeprav niso

nikoli prej tekmovali, so se opogumile, sprejele povabilo in se znašle v pravem tekmovalnem vrvežu. Miro je šaljivo povedal, da so bile sicer zadnje, a jih je bilo prav zabavno spremljati in opazovati njihovo tekmovalnost.

Povsem spontano je Helena postala tudi aktivna članica Turističnega društva Senožeti, kjer so ji zaupali finančno funkcijo. Na enem izmed sestankov društva je pogovor povsem slučajno nanesel na glasbo. Ker je njihova članica tudi Darja Dukarič, ki je bila že takrat navdušena nad igranjem tamburic, je padla ideja, da bi ustanovili tamburaški orkester. Čeprav Helena ni poznala niti notnega zapisa, je skupaj še z nekaterimi navdušenkami stopila v akcijo, si kupila inštrument in začela redno vaditi. Z vsako vajo so učenke postajale boljše in boljše, njihovo navdušenje pa se je širilo in privabilo nove člane. Danes teče sedmo leto obstoja Senožetškega tamburaškega orkestra, vanj pa je vključenih že 16 aktivnih članov. Helena ne izpusti nobene vaje in nobenega koncerta. Seveda je tamburaški orkester nastopal tudi na Podoknici Nedeljskega, na ta način pa so proslavili sedemletnico svojega obstoja. Na dogodek so povabili tudi svoje prijatelje, člane Gorskega reševalnega društva iz Mojstrane, ki so domačim gasilcem pomagali uprizoriti branjenje Helene pred Podokničarjem. Helena mi je razložila zanimivo zgodbo o nastanku tega prijateljstva. Pred leti se je Tamburaški orkester odpravil na Triglav, eden izmed članov pa si je nesrečno poškodoval nogo in na pomoč so jim prišli prav gorski reševalci iz Mojstrane. Tamburaški orkester se jim je kasneje zahvalil z darilnim koncertom, reševalci pa so jih kot osrednje glasbene goste povabili tudi na proslavo ob njihovi sedemdeseti letnici obstoja. Nastala je močna vez in zato so se reševalci z veseljem pridružili tudi povabilu na podoknico.

Ko sem Heleno vprašala, zakaj so kot osrednjo osebo podoknice Senožetčani predlagali prav njo, je razložila, da je bila to verjetno logična izbira. Vedo namreč, da ne komplicira, da ima neomejen vir energije in je vedno pripravljena sodelovati, če gre za nekaj dobrega za vse. Ker je spomladi stopila v pokoj, ima sedaj tudi nekaj časa več in tako ji kljub številnim aktivnostim ni bilo težko sodelovati pri pripravah. Za to priložnost si je izposodila lično folklorno obleko in se prepustila trenutku. Iz navdušenja, s katerim sta izkušnjo opisovala zakonca, lahko sklepam, da bo dogodek ostal v lepem spominu. Helena se iz srca zahvaljuje vsem, ki so jo predlagali za podoknico in so sodelovali pri njeni izvedbi. Taka podpora sovaščanov ji seveda ogromno pomeni.

Ker je novopečena upokojenka, sem prepričana, da se bo Rumičeva kmalu domislila še kakšnega novega izziva. Z Mirom rada hodita v brike, vsako leto pa si privoščita tudi izlet v oddaljene kraje. Verjetno je to tudi formula, da njuna ljubezen po več kot štirih desetletjih ostaja trdna in iskrena. Pa čeprav se Miro rad poheca, da je žene premalo doma in ni aktivna le še pri lovcih. Še? Nikoli se ne ve ... Morda pa Helena kmalu naredi tudi to kljukico.

Špela Korinšel Kaurin, foto levo: Miro Zalokar

Poletni skavtski tabor v Dolenji Trebuši

Spet je tu poletje in z njim skavtski tabori. Poletni skavtski tabor pomeni za izvidnike in vodnice (skavti stari od 11 do 16 let) tako rekoč vrhunec skavtskega leta, saj lahko v praksi preizkusijo skavtske veščine, ki so se jih učili vse leto. Tako smo se letos od 23. do 30. julija 2017 podali v Dolenjo Trebušo. Prvi dan je poti z vlakom sledila dolga peš pot, s težkimi nahrbtniki na ramah, do tabornega prostora. Na srečo teče takoj ob travniku, kjer smo imeli taborni prostor, rečica Trebuščica, v kateri smo se po prehojeni poti lahko ohladili od vročega sonca. Postavili smo si svoje šotore, eno veliko in dve mali ognjišči, si izkopalni luknjo za stranišče, postavili še druge taborne zgradbe in pa seveda jambor za skavtsko in slovensko zastavo.

Skozi celoten teden smo po koščkih, preko tako imenovanih »velikih iger« spoznavali zgodbo *Gospodarja prstanov* in se učili, kako se upirati zlu, ki ga prinaša *Prstan*.

Postavili smo tudi odbojarsko mrežo in v prostem času veselo igrali odbojko. Dekleta so postavila orientacijski labirint, fantje pa orientacijo po Dolenji Trebuši. Tekom tabora smo večkrat prek raznih iger iskali prstane (v obliki odsevnikov, velikega lese-nega prstana). Vsak večer smo zakurili taborni ogenj, ki je nato čez noč svetil tudi stražarjema. Pri skavtih je namreč ponoči treba tabor stražiti. Da pa stražarjem v pustih nočeh ni dolgčas, se

je razvila igra kraje zastav. Tako so nas skoraj vsako noč obiskali nočni napadalci, ki so bolj ali manj uspešno izmaknili kakšno zastavo, naši izvidniki pa so tudi marsikoga ulovili. Nato smo se vsako jutro pogovorili, kdo je bil bolj uspešen in kdo je tisti, ki bo moral delati odkupnino. Ena izmed izvornih odkupnin, ki so jih morali naši skavti letos narediti, je bil ples »račk« do kolen v mrzli vodi.

Nekega dne so po veliki igri izvidniki in vodnice dobili seznam opreme, ki si jo lahko spakirajo za na potep. Ker med to opremo ni bilo dovolj nahrbtnikov, spalnih vreč, posod in pribora za vsakega člana, so nato s kamenčki, ki so jih prejšnji dan »nakopali« v igri, lahko kupili še dodatno opremo in se nato odpravili na potep. Nazaj v tabor so mogli priti naslednji dopoldan. Tako so si morali sami poiskati prenočišče in poskrbeti za hrano. Sicer pa so si tudi v času tabora na svojih malih ognjiščih sami kuhali kosila. Po potepu je skavte v taboru pričakala vedno navdušujoča pot preživetja. Tudi letos ni manjkalo blata, premikanja z zavezanimi očmi, spusta z zračnico po reki, plezanja po gumah in še bi lahko naštevali.

Skupaj smo preživeli zelo lep teden, na začetku malce deževen, nato pa sončen in vroč. Doživeli smo mnogo skavtskih dogodivščin, ki so se zapisala v naša srca.

Katja Dovč (s skavtskim imenom Razigrana medvedka)

Nasvet za družinsko ohladitev

Ko pritisne »pasja« vročina, kot je značilna za letošnje poletje, imamo na razpolago dve možnosti – prva je, da se ohladimo v notranjih prostorih s pomočjo klimatskih naprav, druga pa je, da v naravi poiščemo primerno ohladitev. Zagotovo je druga možnost za družine z otroki veliko bolj prijazna in zanimiva, zato sem za nasvet zaprosila Matevža Bokaliča, aktivnega člana in tajnika Športnega društva Partizan Dolsko, ki je tudi sam očka in ima z izbiro izletov v naši okolici veliko izkušenj.

Za tiste, ki si želijo prijetnega sprehoda ob vodi je priporočal Jožetov Graben. To je potok, ki izvira vzhodno od naselja Vrh pri Dolskem, nato pa teče vse do Laz, kjer se izlije v reko Savo. Potok sicer ni primeren za kopanje, vseeno pa ponuja sprehajalcem prijetno osvežitev. Kot priložnost za raziskovanje je predlagal tudi Gostinco, potok, ki svoje vode nabira v okolici vasi Janče.

Drugače pa je Matevževa priljubljena destinacija Iški Vintgar, za katero pravi, da je prav prijetno hladna in avanturistična de-

stinacija. Iška ponuja tudi nekaj lepih tolmunov, v katerih mogoče v vodo skakati z višine treh do štirih metrov. Opozarja le, da se ne smemo ustrašiti gneče, ki je na začetku pa do Grabljic navadno precejšnja.

Š.K.K., Foto: Max Pixel

Polna telovadnica srčnih plesalk in plesalcev

Tudi letošnje leto je učence in učence OŠ Janka Modra plesnih korakov učila srčna vaditeljica Nataša Lovše Pepelnjak. Ob koncu šolskega leta je svojim učencem ponudila priložnost, da pokažejo svoje znanje, za ta namen pa se je 30. maja šolska telovadnica napolnila do zadnjega kotička.

Na odru so se izmenjevali latinsko ameriški, pa standardi in hip-hop koraki, nogice so nestrpno čakale na svojo točko, ko so prišle na vrsto, pa so srčki odmevali od ponosa. Gledalcem se je pridružil tudi ravnatelj, ki je vidno užival v zanimivih plesnih koreografijah, ob koncu pa je vaditeljici tudi namenil majhno pozornost.

Uživali smo seveda tudi starši, še posebno, ker je bila letos dvorana kljub toplim sončnim žarkom prijetno ohlajena. Učinek energetske sanacije smo izkusili na lastni koži. Š.K.K.

Učiteljice podaljšanega bivanja so otrokom pripravile pravo vodno zabavo. Šolsko igrišče so zavzele kopalke, vodni pljuski in razigrani otroški kriki. Hura za poletje! Š.K.K.

Nastop v Siti Teatru v BTC Ljubljana

Skupina otrok Rumena igralnica z Marijo in Nives smo se prijaviли na natečaj »Spodbujamo prijateljstvo«, ki je del širokega programa Šola sobivanja. K sodelovanju so se prijavile številne vzgojno izobraževalne ustanove, šole in vrtci iz vse Slovenije. Namen natečaja je bil otroke spodbuditi k pozitivnemu razmišljanju o prijateljstvu in razvijanju dobrih odnosov z vrstniki.

Iz mase Das, žice in barvnega kartona smo izdelali različne rase ljudi in planet zemljo, kjer si ljudje pomagajo, povezujejo (se držijo za roke) in so veseli. Skupni izdelek smo poslali komisiji društva Sobivanje. Povabljeni smo bili na nastop v Siti Teater v BTC v Ljubljani. Ob spremstvu kitare, ki jo je igral Andrej, smo zapeli Kekčevo pesem. Zavarovalnica Triglav nam je sponzorirala majice in tako smo prvič nastopali na pravem odru. Upajmo, da ne zadnjič.

Marija Bajec

Čukci obvladajo svoja kolesa

Učence četrtilih razredov ob koncu šolskega leta čaka prav zanimiv zrelostni preizkus – pokazati morajo, kako dobro obvladajo svoja kolesa in kako dobro poznajo pravila varne vožnje v prometu.

Prireditev Čukec na kolesu v sodelovanju z Občino tradicionalno prireja Svet za preventivo in varnost v cestnem prometu Občine Dol pri Ljubljani. Letos je potekala že 21., odvijala pa se je 31. maja

na asfaltni ploščadi pred OŠ Janka Modra v Dolu. Otroci so se preizkusili na poligonu in so izpolnili test varnosti v prometu. Vselej sodelujejo tudi policisti, ki skušajo otrokom čim bolj prijazno predstaviti svoje delo. Ravnatelj šole je najboljšim učencem podelil priznanja in praktične nagrade.

Š.K.K.

Občina Dol pri Ljubljani vabi na **OBČINSKI SEJEM** **9. septembra 2017**

Prireditev se bo odvijala za Osnovno šolo Janka Modra, Videm 17.
PRIČETEK OB 13. URI s predstavitvijo ponudnikov na stojnicah.
VSTOPNINE NI!

ob 14:00 - harmonikarji
zasebne šole Pustotnik,

ob 14:30 - otroška in odrasla
folklorna skupina TD Dolsko ter
KD Senožeški tamburaški orkester,

ob 16:00 - klapa Jadranski Maestrali,

ob 17:00 - skupina BombShell.

OB 18:30 - TRKAJ

OB 20:00 - ROK'N'BAND

Za hrano in pijačo bo poskrbljeno.